

ХАБИТАТ НА ЖЕНСКИТЕ НЕПРАВИТЕЛСТВЕНИ ОРГАНИЗАЦИИ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2020 ГОДИНА

АНАЛИЗ ОТ ГОДИШНА СРЕЩА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ,
ФИНАНСИРАНИ ОТ БЪЛГАРСКИЯ ФОНД ЗА ЖЕНИТЕ (БФЖ)

ХАБИТАТ НА ЖЕНСКИТЕ НЕПРАВИТЕЛСТВЕНИ ОРГАНИЗАЦИИ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2020 ГОДИНА

АНАЛИЗ ОТ ГОДИШНА СРЕЩА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ,
ФИНАНСИРАНИ ОТ БЪЛГАРСКИЯ ФОНД ЗА ЖЕНИТЕ (БФЖ)

МАРИЯ МАРИНОВА-АЛКАЛАЙ

Съдържание

1.	ЖЕНСКАТА ТЕМА В СВЕТОВНИЯ ИНФОРМАЦИОНЕН ПОТОК ПРЕЗ 2020 ГОДИНА	2
2.	ЖЕНСКАТА ТЕМА В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2020 ГОДИНА	3
3.	ГОДИШНА СРЕЩА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ, ФИНАНСИРАНИ ОТ БЪЛГАРСКИЯ ФОНД ЗА ЖЕНИТЕ (БФЖ)	4
4.	ПРОБЛЕМИ И ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА	5
5.	ВЪЗМОЖНИ РЕШЕНИЯ ИЛИ НАКЪДЕ ПРЕЗ 2021 ГОДИНА?	7
6.	УЧАСТВАЩИ ОРГАНИЗАЦИИ	9

ЖЕНСКАТА ТЕМА В СВЕТОВНИЯ ИНФОРМАЦИОНЕН ПОТОК ПРЕЗ 2020 ГОДИНА

2020 година е сериозен претендент за водещ апокалиптичен сценарий, не само в контекста на световната пандемия от коронавирус, по-известен като COVID-19, но и по отношение на вечната тема за равенството между мъжете и жените. Годината започна с доклад на Световния икономически форум¹, прогнозиращ, че след само 99,5 години жените ще бъдат равнопоставени с мъжете, въпреки че през 2020 година те ръководят държави като Финландия, Германия и Нова Зеландия и заемат водещи позиции в Европейската централна банка и Световната банка. А два месеца по-късно Европейският съюз (ЕС), отбелязвайки 8 март, анонсира, че жените в Съюза са изправени „...пред предизвикателства, неравенства и заплахи в ежедневието си: злоупотреби и тормоз, по-ниско заплащане, по-малко работни места и възможности за професионално развитие... особено обезпокоително е базирането на сексистките изказвания, подбуждащи към омраза, особено онлайн, но също и в обществените дебати“². В Стратегия за равенство между половете: амбиция за изграждане на Съюз на равенство³ ЕС оповести, че жените печелят средно 16% по-малко от мъжете и все още срещат трудности при намирането на работа и запазването на работното си място. Жените продължават да са по-слабо представени на ръководни позиции, включително в най-големите дружества в ЕС, където едва 8% от главните изпълнителни директори

са жени. И за да се върнем на актуалния COVID-19, в началото на април Евелин Регнер, председателка на комисията по правата на жените и равенството между половете в Европейския парламент, отбеляза⁴, че извънредното положение в момента силно контрастира половото неравенство предвид, че жените са 70% от работната сила в здравеопазването и паралелно с това извършват голяма част от неплатените социални грижи в условията на социална дистанция и карантина.

Ако внимателно разглеждаме темата за средата, в която оперират т.нар. женски организации, неизбежно ще стигнем и до статистиката за жертвите на домашно насилие в световен и в европейски мащаб, където картината е не по-малко апокалиптична – според Световната здравна организация, 1 от 3 жени по света е жертва на домашно насилие⁵. Проучване на Агенцията за основните права⁶ в Европейския съюз показва, че насилието срещу жените и домашното насилие са широко разпространена злоупотреба с основните права и в целия ЕС, за която много често не се докладва. В ЕС 33% от жените са били подложени на физическо и/или сексуално насилие, а 55% са били жертва на сексуален тормоз. В България по данни на Министерството на вътрешните работи през 2019 година всяка трета жертва на убийство е била жена⁷, а от 2016 до 2019 г. броят на жените, убити от техни близки, се е увеличил с 50%⁸.

1 Mind the 100 Year Gap - <https://www.weforum.org/reports/gender-gap-2020-report-100-years-pay-equality>
 2 Изявление на Европейската комисия по повод отбелязването на Международния ден на жените през 2019 г. - https://ec.europa.eu/bulgaria/news/statement-european-commission-international-women-day-2019_bg
 3 Gender equality strategy – Achievements and Key Areas for Action - https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/gender-equality/gender-equality-strategy_en

4 Pressegespräch zum Thema häusliche Gewalt mit MEP Evelyn Regner und Maria Rösslhumer vom 8. April 2020 <https://www.europarl.europa.eu/austria/de/aktuell-presse/meldungen/2020-meldungen/april-2020/pr-2020-april-6.html>
 5 COVID-19 and violence against women - What the health sector/system can do - <https://www.who.int/reproductivehealth/publications/emergencies/COVID-19-VAW-full-text.pdf>
 6 Women as victims of partner violence https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2019-justice-for-victims-of-violent-crime-part-4-women_en.pdf
 7 Домашното насилие в България е убило 25 жени за година https://www.dnevnik.bg/bulgaria/2020/01/20/4016164_domashnoto_nasilie_v_bulgariia_e_ubilo_25_jeni_z/
 8 Драстичен ръст на убийствата на жени при домашно насилие <https://www.mediapool.bg/drastichen-rast-na-ubijstvata-na-zheni-pri-domashno-nasilie-news289376.html>

ЖЕНСКАТА ТЕМА В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2020 ГОДИНА

На 31 март 2020 г. комисарката на Съвета на Европа по правата на човека, Дуня Миятович публикува доклад от посещението си в България през ноември 2019 г., в който изразява загриженост, че дебатите около Истанбулската конвенция са ескалирали до тревожни тенденции, представляващи сериозна заплаха за правата на жените, децата и ЛГБТИ хората. Не по-малко притеснително е, че услугите за жертви на домашно насилие са недостатъчни и не покриват адекватно всички региони в България. Ето защо, тя апелира към властите да увеличат броя на кризисните центрове и различни социални услуги, необходими за жертвите на домашно насилие. Препоръчва се България да предприеме набор от мерки, които да подпомогнат усилията в борбата срещу насилието над жени и домашното насилие. „Необходими са по-силна подкрепа за НПО и правозащитниците, работещи в тази сфера, и системно събиране на данни за всички форми на насилие срещу жени, основано на пола. Властите трябва да наложат възпиращи санкции на извършителите, да гарантират на жертвите достъп до безплатна правна помощ и лесно достъпни мерки за закрила, както и да им предоставят ефективни правни средства за защита”⁹.

Комисарката акцентира, че обществените дебати, започнали покрай ратификацията на Истанбулската конвенция от страна на България, разпрос-

траняват дезинформация за обхвата и целите на конвенцията, като на повърхността излизат дълбоко вкоренени стереотипи за ролите на половете в обществото. По същество България не разполага с механизъм за системно събиране на данни за насилие над жени и домашно насилие, което затруднява установяването на специфичните белези на тези явления. В частност, у нас изнасилването в брака не е изрично криминализирано и определението за изнасилване (член 152 от Наказателния кодекс) се отнася само до жените жертви, не е изцяло основано на липсата на съгласие и не обхваща всички видове изнасилване, с което не покрива стандартите и препоръките, разработени от Комитета на ООН за премахване на дискриминацията срещу жените. Освен това, член 93 (31) приема, че е налице престъпление, извършено в условия на домашно насилие, когато „същото е предшествано от системно физическо, сексуално или психологическо насилие”. Понятието „системно” се тълкува от прокуратурата като изискващо три отделни акта на насилие, осъществени от същия извършител, за да започне наказателно преследване. По мнение на комисарката, тази разпоредба не само излага жертвите на домашно насилие на сериозен риск, но и ограничава възможностите за санкциониране на извършителите и изпраща на обществото опасното послание, че домашното насилие е приемливо.

⁹ Комисар на Съвета на Европа по правата на човека - доклад от посещението ѝ в България (2019 г.) <https://rm.coe.int/16809e0d03>

ГОДИШНА СРЕЩА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ, ФИНАНСИРАНИ ОТ БЪЛГАРСКИЯ ФОНД ЗА ЖЕНИТЕ (БФЖ)

Ежегодната среща на организациите, финансирани от БФЖ, се проведе в София в периода 09-10.03.2020 г., буквално дни преди въвеждането на извънредното положение в страната във връзка с разпространението на коронавирусната инфекция. В срещата взеха участие 27 представители на 20 неправителствени организации¹⁰ от цялата страна. Концептуално наложихме идеята за „хабитат“ на женските НПО в България, защото вече за трета поредна година срещата на общността на БФЖ предлага защитено пространство, в което активистки и представителки на НПО могат свободно да обсъждат проблемни области и възможности пред развитието на женското движение в страната.

Основните акценти в програмата включиха 25-ата годишнина от Пекинската платформа и план за действие на ООН и обзор на постигнатото в борбата за равенство между половете, стратегии за застъпничество на международно ниво за законодателни промени на национално такова, както и представяне на модел на „Теория на промяната“ и съпровождащите я ценности на БФЖ.

Програмата на Годишната среща бе структурирана в интерактивни дискусии и преживелищни методи, които създадоха възможност участниците да споделят опит и обменят информация за естеството на предизвикателствата, с които работят на терен в местните общности, които представляват. Отделено бе време за съпоставка на проблемите и нуждите на момичетата и жените в България, на техните НПО, както и за идентифициране на актуални потребности от застъпничество и лобиране за правата на жените и равнопоставеността на половете в България спрямо акцентите на 2019 г.

През 2019 г. аналитичната работа на участниците в Годишната среща на БФЖ изведе следните основни направления и предизвикателства пред НПО, работещи в подкрепа на жените и момичетата:

- **конфликт между утвърдения патриархален модел и дилемата за лична/професионална реализация;**
- **насилието над жени** в многообразието от форми, под които се появява в ежедневието ни: сексуален тормоз, домашно насилие, насилие, основано на пола, насилие над специфични уязвими, в частност в бежански центрове и сред т.нар. невидими групи – транс-жени и сексуални работнички, такива с нелегален статут, с липса на доходи и/или на достъп до здравеопазване;
- **здравното и сексуално образование** и липсата на подготвени специалисти, които да представят темата в училище, извън обичайно класния ръководител и/или учител по биология;
- липсата на **съвременна подкрепяща родилна грижа**, която да овластява жената в изборите, които прави за зачеване, проследяване и износването на бременността, както и при раждането на своите деца;
- **липсващите здравни услуги и кадри в малките населени места;**
- **липсата на достъпна феминистка литература** на български език;
- **нуждата от хоризонтална джендър сензитивност у институциите;**
- **враждебен обществен дискурс**, липса на чувствителност по специфична чисто женска проблематика, онлайн и физически атаки и нападения;
- **слаба финансова устойчивост** и липса на капацитет за осигуряване на стабилни организации;
- **противопоставянето на професионализацията и доброволчеството** за хората, ангажирани в женски НПО;
- **развиване на комуникационна политика и култура**, отпор на черния ПР при де факто липса на медийно покритие в условията на външна намеса и хибридна война.

¹⁰ Пълният списък на организациите можете да видите в края на анализа (Анекс 1).

4

ПРОБЛЕМИ И ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

През 2020 г. участничките в Годишната среща категорично препотвърдиха основните проблеми, идентифицирани през 2019 г. по отношение на жените в България (18+ години) и ги доразвиха в следната посока:

1. Патриархален модел срещу дилемата за личната/професионална реализация

Сериозна трудност възниква във връзка с лошата и недостатъчна инфраструктура, която затруднява достъпа до качествени социални и здравни грижи и по този начин лишава от избор жените при тяхната реализация. На пазара на труда жените във фертилна възраст и майките са обект на дискриминация; те са основно заети в нископлатени професионални направления, позволяващи гъвкавост и съвместяване на редица отговорности и ангажименти като например медицински сестри, учителки, лични асистенти, социални работници. Разликата в заплащането спрямо мъже на сходни позиции остава голяма, като жените често отделят непропорционално на мъжете от доходите си за покриване на различни домакински разходи. Според участничките в срещата е необходимо да се положат усилия за популяризирането на въз-

можностите, които законодателството предлага, а именно – мъжете да се възползват от платения отпуск за гледане на дете до 2-годишна възраст и споделяне на родителските ангажименти.

2. Насилието над жени остава актуално и напред в класацията на проблемите пред женските организации през 2020 г.

Вниманието на участничките в срещата се фокусира върху неразбирането в обществото на термина „домашно насилие“ и това, което се включва в него. Хората не могат да осмислят многообразието от механизми, по които една жена става обект на агресия, видовете насилие, които не се изчерпват с физическа агресия, мълчанието на съседите и импликациите върху децата, които също са жертви на процесите в едно семейство.

Натискът върху родилки да избират секцио пред естествено раждане, липсата на възможност за раждане с дула и подкрепа за емоционалното възстановяване на родилките също бяха засегнати в контекста на темата за насилие над жени. Така изведените проблеми адресират също проблематиката от 2019 г. относно липсата на съвременна

родилна грижа в България и сексуално-репродуктивните проблеми на двойките в страната.

И през 2020 г. участничките говориха за отсъствието на адекватна подкрепа за инвитро програми за самотни жени с общинска помощ, за невъзможността да се ползва платен отпуск по време на инвитро процедури и за неточната и на моменти невярна информация в интернет, която допълва отсъстващото сексуално образование и политика на държавата в това направление. При определени социални групи все още говорим за ранни бракове и бременности, на места има тежка форма на „менструална бедност“ и невъзможност да се осигурят хигиенни средства, не се познават новите решения като менструалните чашки.

3. Градски предизвикателства

Темата за средата, в която живеем и работим, и нуждите на жените получи много повече внимание през 2020 година. Участничките в Годишната среща идентифицираха проблеми в градския транспорт и хигиената на обществените места и отразиха липсата на градски тоалетни, автомати за хигиенни средства, места за кърмене на бебета в публични сгради, лошото осветление и оттам несигурна среда за придвижване. Придвижването с детска количка остава сериозно предизвикателство дори в големите градове, където има частични ремонти на тротоари, подлези и спирки на градския транспорт.

4. Предизвикателства пред женското движение

Враждебната среда остава водещ елемент от трудностите пред женските организации в страната. Мнозинството не разбира феминизма или е налице целенасочено затваряне на очите по различни женски проблеми. Медиите отразяват правата и проблемите на жените по стереотипни модели, например трудностите при отглеждане на деца със специални потребности или съвместяването на работа и обгрижването на деца и по-възрастни членове на семейството. Не се говори за трудностите в сегмента на по-възрастните жени и тези в предпенсионна възраст; няма репортажи и статии за „невидимите“ общности – жени в бежански лагери, сексуални работнички, жени, лишени от свобода. И ако през 2019 година антиджендър тематиката беше все още на върха на вълната, днес и предвид световната пандемия, темата вече не обсебва публичното пространство и, макар да съществува антинаратив, той не активира големи групи в дискусии или протести срещу работата на женските организации, само спорадично събужда глееща неприязън и вербална агресия.

В България има отсъствие на хоризонтална джендър сетивност у институциите и познаване на естеството на женската проблематика. В училище се

налага стереотипно отношение към половете, а липсата на гражданско образование и активност допринасят за непознаването на личните права, незащитени лични данни онлайн и различни прояви на тормоз и агресия в интернет, включително „секстинг“¹¹, изнудване чрез снимки, различни хранителни разстройства при момичетата и налагане на визии и имидж/външен вид, които не са реалистични и здравословни.

5. Противопоставяне на професионализацията и доброволчеството в сектора на женските неправителствени организации

Факт е, че и през 2020 година в България няма Закон за доброволчеството, който да разглежда тази дейност извън ситуациите на реакция на природни бедствия и катаклизми. Работата в неправителствения сектор все още не се приема сериозно от мнозинството, остава неясна, а успоредно с това възможностите за гражданско участие и влияние намаляват все повече. Организациите страдат от липса на базисно финансиране, което да позволи устойчивост на екипа и събраната експертиза. Проблемът с фрагментираното финансиране често оставя женските НПО в периоди на липса на средства между проектите. Налице е текучество на кадри и недостиг на персонал, което от своя страна води до прегряване и прегаряне на някои от най-ангажираните активисти.

Важно е да се отбележи, че участничките посочиха като проблем на средата и недостатъчната приемственост в женските организации и липсата на споделяне на ноу-хау. Все още има организации, които са принудени да напасват дейността си към всяка покана за кандидатстване и различните приоритети на различните донори, за да оцеляват, което от своя страна намалява възможността за фокусирана, устойчива и ефективна интервенция по специфични женски проблеми.

6. Комуникационна култура и политика

В неправителствения сектор и през 2020 година са налице проблеми във връзка с адекватната работа с медии, отразяването на различни инициативи и трудностите във връзка с прилагането на различни стандарти и нормативни изисквания (GDPR, мерки срещу изпиране на пари, внедряване на одитни процедури и прозрачност в работата на организациите). Участничките отбелязват разликата между поколенията при хората, ангажирани в сектора и трудностите, които по-малките и по-нови организации изпитват, пробивайки обществения дискурс.

¹¹ „Секстинг“ е термин, който се отнася за изпращането на съобщения, снимки или видеоклипове със сексуално съдържание по мобилния телефон.

5

ВЪЗМОЖНИ РЕШЕНИЯ ИЛИ НАКЪДЕ ПРЕЗ 2021 ГОДИНА?

Независимо от временно притихналата среда в условия на световна пандемия, която създава фалшиво усещане за отсъствие на трудности в работата на женските организации, участничките в Годишната среща на БФЖ очертаха посоките, чрез които може да се постигне промяна в статуквото.

1. Активизиране на жените и разгръщане на нови ролеви модели

- Ясна, професионална и добре адресирана комуникация на женските организации;
- Привличане на нови съмишленици и ангажиране на различни поколения жени в текущите дейности и проекти на организациите;
- Силен акцент върху споделянето на лични истории и усилия в посока промяна на нагласите в обществото.

2. Въвличане на мъжете в проблематиката на женския сектор

- Привличане на мъже в доброволчески инициативи чрез включващи послания;
- ангажиране на мъже учители, възпитатели, медицински персонал и представянето им в типично женски професионални направления като разчупващи стереотипа ролеви модели;
- въвличане на семейството като участник в различни проекти и инициативи;
- идентифициране на мъже феминисти и инфлуенсъри.

3. Насочване на финанси към сектора

- Привличане на бизнес ангели към различни проекти и инвестиция в монетаризирането на текущи инициативи на организациите;
- търсене на базисно финансиране за женските неправителствени организации;
- осигуряване на стипендии за активистки и момичета;
- работа с големи компании в контекста на тяхната корпоративна социална отговорност и имидж като компании, подкрепящи жени и момичета;

4. Усилия срещу враждебния дискурс

- Информационни кампании съвместно с инфлуенсъри и публични личности;
- работа с психолози и специалисти, които да открият женската тематика в своето професионално направление;

- инициране на Академия за родители, включително работа по разбиване на стереотипи и наслоени нагласи (например, привличане на футболни отбори към женски каузи);
- привличане на медийни партньори, които да отразяват дейността на женското движение в страната и каузите му.

Всяка една от дотук разписаните мерки в някакъв момент неизбежно ще стигне до едно от най-сериозните и хоризонтални предизвикателства пред женските НПО – темата за **финансовата устойчивост** и капацитет за осигуряване на стабилни организации, които да имат ресурсите да се изправят срещу идентифицираните проблеми. В началото на 2020 година участничките коментираха зависимостта на своите организации от проектно и донорско финансиране, както и възможните пътища за разнообразяване на портфо-

лиото от финансови приходи за организациите чрез дарения, мърчандайзинг и социално предприемачество. Подобно на 2019 се споменаха някои общини, които отделят бюджет за подкрепа на неправителствени сектор - Варна и София, но достъпът до тези инструменти на местно ниво е силно повлиян от политическия климат и конюнктура в съответния град. Мнозинството от представителките на женски неправителствени организации начерта перспектива пред БФЖ за 2021 година в посока осигуряване на т.нар. „core funding“ или базисно финансиране на самото съществуване на организациите (техните разходи за човешки ресурси, издръжка на офис и консултативи), за да може наличният състав да се стабилизира, да се укрепи капацитета му и активистките да се фокусират върху дългосрочни решения независимо от приоритетите на различните донори и благодетели.

УЧАСТВАЩИ ОРГАНИЗАЦИИ

Асоциация „Голям брат, голяма сестра“, Пловдив, работи в интерес на децата да осъзнават и развиват своя потенциал, създавайки по-добро бъдеще за тях самите, за хората около тях и за своята страна. Мисията на асоциацията е да помага на децата в България да развиват своя потенциал чрез професионално подкрепяни приятелски отношения, които имат измерими ефекти. За постигане на тази цел, екипът предоставя възможност на младите хора да участват активно в гражданското общество и да обогатяват възможностите за ползване на доброволен труд.

Българска асоциация на университетските жени, София, е една от най-старите граждански организации в България. БАУЖ цели да обедини университетски преподаватели и изследователи жени и насърчава активното им включване, едновременно в научната и в обществената дейност.

Български хелзинкски комитет - БХК, София, насърчава уважение и защита правата на човека, лобира за законодателни промени за привличане на българското законодателство в съответствие с международните стандарти, поощрява обществен дебат по правозащитни проблеми и популяризира право-защитната идея сред широката общественост

Институт за изследвания на мира / Академия „Екатерина Каравелова“, Пловдив, работи за развитие и утвърждаване на мира и духовните ценности, образованието, науката, културата, гражданското общество, подпомага и насърчава обучението на младежи, популяризира и подпомага ролята на младите хора по въпросите на мира и сигурността, развива изследователска и консултантска дейност, повишава информираността на гражданите относно глобални проблеми и техният отзвук по света.

Форматът „ТЯ в...“, Пловдив, показва и разказва историите на жените, които всеки ден правят невероятни неща, но не са известни. Споделяйки историите си, те вдъхват увереност на други жени да преследват целите си, докато в същото време получават заслужено признание. Форматът има „ТЯ в....“

вече се осъществява в различни градове из страната като Варна, Велико Търново, Габрово и др.

Клуб на жените „Родопчанка“, Смолян, подпомага социалната интеграция и личностната реализация на жените, защитава човешките права на децата и жените; участва активно в развитието и утвърждаването на гражданското общество в България.

„Момичетата от града“, най-големият независим женски сайт в България. Теми са градска култура, мода, фотография, лайфстайл, литература, театър, кино, кулинария. Авторките пишат за онези усмихнати, вечно млади, вдъхновени и позитивни момичета на 18 и на 78, които като с вълшебна пръчица променят света около себе си, винаги към по-добро.

„Не си сама – заедно срещу насилието“, София, цели да окаже подкрепа за хилядите жени в България, които са жертва на насилие. Целта е да се създаде обществена, политическа, медийна и лична непримиримост към всякаква форма на домашно насилие, да акумулира обществена подкрепа за жертвите, да даде практическа информация на засегнатите и техните близки как да потърсят спасение.

Сдружение „Зона-Ловеч“, Ловеч, цели да подобри качеството на живот на живущите в община Ловеч, които са в неравностойно положение в обществото, като ги подпомага и защитава техните права и законни интереси. Предмет на дейност на сдружението е: подобряване, усъвършенстване на инфраструктурата на населеното място и опазване на околната среда; дейности, свързани с обучението, личностното развитие и гражданското участие на децата, младите хора и хората от третата възраст; дейности за поставяне на фокус семейното и общественото здраве.

Сдружение „Млади, активни, креативни“, Карлово, цели да създава условия за активизиране ролята на младежите и хората в неравностойно положение в обществото; да насърчава здравословния начин на живот и спорта сред младежите; да под-

помага социално слабите, лицата с увреждания и нуждаещи се от грижи; да стимулира младежката активност и изяви на младежи, живеещи в селски изолирани райони; да подпомага свободния обмен на идеи и информация, на научни знания и интелектуални ценности.

Сдружение „Форум за глокална промяна“, Габрово, цели да по-добри условията за демократично участие на всички членове на обществото, да насърчи межкултурния диалог и активното гражданство, което може да свърже глобалните и местните явления в полза на общностите.

CVS-България е основана от български доброволци, участвали в краткосрочни доброволни проекти в чужбина - работни обмени в Швейцария, Холандия и Германия. Организацията насърчава развитието на социалните ценности и отговорното поведение към мира, социалната справедливост и културата за защита на природата. Това се постига чрез организиране на доброволчески инициативи и образователни програми.

Фондация „Анимус“, София, цели да постигне здравословно общуване между хората и равнопоставеност между половете в българското общество. Работи активно за формиране на нагласи на толерантност към различието, уважение на страданието и неприемане на насилието в българското общество; наличие на достъпни психотерапевтични услуги и програми, предлагащи ком-

петентна професионална помощ на нуждаещите се; разбиране и приемане на ценностите на психодинамичната психотерапия.

Фондация „БлуЛинк“, София, е утвърдена организация с идеална цел да развива капацитета на прогресивното гражданско общество и да подпомага демокрацията, природосъобразното устойчиво развитие и прилагането на ценностите на обединена Европа. „БлуЛинк“ реализира целта си като насърчава стратегическото ползване на интернет, общественополезна журналистика, изследвания и застъпничество за политиките, които ги формират.

Фондация за „Медийна демокрация“ - ФМД, София, цели изграждане на независим и ефективен мониторинг на българската медийна среда чрез: диагностициране на ключови проблеми на публичността и инициране на обществени дебати; насърчаване на граждански акции в сътрудничество с български и чуждестранни институции в медийната сфера; стимулиране на самокритичността на българските медии.

Фондация „Генерация“ работи за развитието на децата и младежите за формирането на свободни, мислещи и креативни граждани, творци на активно и справедливо общество в бъдеще. Във връзка с това фондацията: Предоставя обучения и консултации по ключови компетентности; Организира и провежда застъпнически и информационни кампа-

нии; Работи за популяризирането на традиционни и иновативни методики за работа с деца и младежи; Насърчава диалога между поколенията; Създава условия за диалог с всички заинтересовани страни, участва в партньорски мрежи и асоциации.

Фондация „Джендър алтернативи“, Пловдив, подпомага изграждането на балансирано гражданско общество в страната чрез реализиране на равни възможности и равно представителство на мъжете и жените и на различните етноси в публичния и частния сектор; насърчава активното участие на младите хора в обществения живот чрез защита и популяризиране на техните права; провежда изследвания във всички сфери на публичния и частния живот по въпроси, свързани със социалния пол (джендър изследвания); подкрепя хора в затруднена социална и икономическа ситуация, лица пострадали от насилие и др.

Фондация „Право на детство“ е организация, чиято главна цел е да постави в центъра на публичното внимание грижата за опазване на правата на децата, като част от защитата на човешките права. В организацията работят специалисти и доброволци с разнообразни професионални поприща и интереси, обединени от идеята да работят активно за запознаване на децата, юношите и младите хора с техните основни права и начините за закрилата им; запознаване на родителите и специалистите, работещи с деца, със смисъла на закрилата на правата на децата и ролята им като възрастни

в гарантирането на най-добрия интерес на детето и в осигуряването на условия за достоен живот, обучение и възпитание на всички деца в България.

Фонд за превенция на престъпността „Фонд – ИГА“, Пазарджик, е независима професионална организация, която инициира гражданската активност и работи за намаляване на престъпността. За реализацията на своите цели организацията: разработва и внедрява експериментални програми и модели; развива обучителни, консултантски, информационно-образователни и издателски дейности; подбърява диалога и междуинституционалните връзки; извършва наблюдение над институциите, работещи по проблемите на престъпността; провежда застъпнически кампании в полза на целевите групи; предоставя социални услуги на правонарушители; изгражда национални и международни партньорства.

Фондация „П.У.Л.С.“, Перник, цели изграждане и установяване на ефективна програма от грижи в региона на Югозападна България за възрастни, юноши и деца и техните семейства, които са преживели насилие. Фондацията работи в две основни насоки по отношение на насилието – превенция и рехабилитация.

Читалище „Умение-2003“, Ямбол, е юридическо лице с нестопанска цел. Целите на сдружението са: развитие и обогатяване на културния живот, социалната и образователната дейност в населеното място, където осъществяват дейността си; за-

пазване на обичаите и традициите на българския народ; разширяване на знанията на гражданите и приобщаването им към ценностите и постижения-

та на науката, изкуството и културата; възпитаване и утвърждаване на националното самосъзнание; Осигуряване на достъп до информация.

ЗА БЪЛГАРСКИ ФОНД ЗА ЖЕНИТЕ

Български фонд за жените е единствената фондация в България, която подкрепя местни неправителствени организации, работещи за правата на жените и момичетата и за постигане на реална равнопоставеност на половете във всички сфери на живота. Визията на БФЖ е за свят без насилие, дискриминация и неравенства, в който всяко момиче или жена има условия да разгърне пълния си потенциал, разполага с равни възможности и достъп до ресурси, и е свободна да прави информирани избори относно своите живот и тяло. Мисията на БФЖ е да развива женското движение и филантропията за женски права страната като набира ресурси на национално и международно ниво и ги инвестира за постигането на равнопоставеност на половете.

ЗА ФОНДАЦИЯ ФРИДРИХ ЕБЕРТ

Фондация Фридрих Еберт е създадена през 1925г. като политическо наследство на първия демократично избран германски президент Фридрих Еберт. Отдадена е на ценностите и основните идеи на социалната демокрация и работи активно с неправителствени организации, политически актьори и профсъюзи в целия свят. Посветена на принципите свобода, справедливост и солидарност, в Германия и в над 100 държави фондацията допринася за развитието на демокрацията, политическата култура, укрепването на мира и на социална промяна.

ИЗДАТЕЛ:

Фондация Фридрих Еберт | Бюро България
Ул. Княз Борис I 97 | 1000 София | България

Отговорен редактор:

Хелене Кортлендер | Директор, ФФЕ, Бюро България
тел.: +359 2 980 8747 | факс: +359 2 980 2438
<http://www.fes-bulgaria.org>

Заявки / Контакт:

office@fes.bg

Използването с търговска цел на всички, издадениот Фондация Фридрих Еберт (ФФЕ) публикации, не е позволено без писменото съгласие на ФФЕ.

Мненията, изразени в тази публикация, принадлежат на автора/авторите и не отразяват непременно позицията на Фондация Фридрих Еберт.